

MAJOR ÁRVÁCSKA NATHALIE STUTZMANN KARMESTER PÁLYAKÉPE¹

Nathalie Stutzmann (2017)
<https://washingtonclassicalreview.com/>

„Franciaország, ébredj! Hozd haza a legtehetségesebb lányodat!” – írta nemrégiben Nathalie Stutzmann egy rajongója ---. Az „ébresztő” nem volt hiábavaló: 2026 őszétől a francia konduktor lesz Monte-Carlo Szimfonikus Zenekarának igazgatója és művészeti vezetője. A világ zenei pódiumainak keresett előadója egyben az Atlantai Szimfonikus Zenekar direktora és karmestere is. 2027 februárjában pedig megtörténik a várva várt hazatérés: karmesteri bemutatkozása a párizsi operaházban.

Nathalie Stutzmann (1965) zenei indulása *a kodályi nevelés* tökéletes igazolása: édesanyja, Christiane Stutzmann (1939) várandóssága hetedik hónapjában énekelte Desdemona szerepét a párizsi operában... Édesapja, Christian Dupuy (1933–2025) maga is neves bariton énekes. Lányuk életének színtere az operaház kulisszája, gyermekkor a muzsika, az énekesek, de főképp a karmesterek csodálatával telt. „*Soha nem akartam más lenni, mint zenész, és nem álmodtam egyébről, mint a karmesterségről.*” – emlékszik interjúiban a család német ágának nevét megőrző művész, aki kezdetben zongorázott, csellózott és fagottozott. Később pályáján jó hasznát vette a muzsikussal: billentyűsként megértette a művek felépítését, a húros hangszer ismeretében átlátta a vonó kezelésének technikáját, fúvósként pedig megtanulta a légzés nélkülözhetetlen szerepét a zenében. Beiratkozott egy karmester-kurzusra is, de megelőzte korát: akkoriban olyannyira férfiasnak tartották a szakmát, hogy tanára mégcsak pálcát sem adott a kezébe...

---

¹ A cikkben idézett gondolatokat Nathalie Stutzmann 2017 és 2025 közötti angol, francia, német és olasz nyelvű sajtó- és videó-interjúiból vettük át.

Nathalie Stutzmann
<https://symphony.live/>

Édesanyja biztatására és irányításával fordult az éneklés felé. Felfedezve az előbb zavarónak, majd különösnek, végül ritka adottságnak tekintett mély, konraalt hangját. *„Kezdetben számomra is idegen volt a saját hangom. Később elfogadtam, majd – Kathleen Ferrier-t csodálva – megszerettem, s a képességeim határát feszegetve fejlesztettem a hangom terjedelmét, s a repertoárom gazdagságát.”* – mondja az 1999-ben készített *Nyitott szívvel* (Open heartedly) című francia dokumentumfilmben. Az egy órás alkotás valóságos tanulmány a két énekes, anyja és lánya módszeréről: ahogy a hangot milliméterekkel hátrább és lejjebb terelve eléri a keresett tökéletes hangzást... A nancy-i és a párizsi opera stúdiójában tanára két Wagner-specialista: Hans Hotter és Christa Ludwig. Tanulmányai után két évvel az akkor 18 éves énekes előbb hazai, majd nemzetközi versenyt nyer.

Nathalie Stutzmann énekesi karrierjének harminc éve alatt nyolcvan lemez és számtalan sikeres fellépés igazolja a pályaválasztását. Konraalként azokon a pódiumokon arat visszhangos sikert, ahova később majd karmesterként tér vissza: Párizsban, Bécsben, Berlinben, a Covent Gardenben, valamint a tengerentúlon: Bostonban, a Lincoln Centerben, a Carnegie Hallban és Tokióban. Zongoraművész társával, a svéd Inger Södergrennel húsz éven át ad koncerteket romantikus német szerzők – Schubert, Schumann, Brahms, R. Strauss – liedjeiből szerte a nagyvilágban. Operákban, oratorikus művekben olyan karmesterekkel lép fel, mint Sir John Elliott Gardiner, Ormándy Jenő, Sir Simon Rattle és Seiji Ozawa. Utóbbi kettő lesz tanácsadója és mentora akkor, amikor elhatározza: a még biztos sikereket ígérő énekesi pályát feladja a teljesen bizonytalan kimenetelű karmesterségért.

Nathalie Stutzmann

(fotó: Rand Lines az Atlantai Szimfonikus Zenekar számára, 2024)

<https://www.gramophone.co.uk/>

„Világéletemben karmester akartam lenni. Gyerekkorom óta el voltam ragadtatva a zenekari árokban látott mágikus embertől, és az álmodat életben tartottam akkor is, amikor a társadalom még nem volt felkészülve a nők elfogadására ezen a poszton. Amikor pedig úgy éreztem, hogy változik a világ, magam is lépni akartam – még az énekesi képességeim teljes birtokában. Nehogy azt mondhassák rám: azért akar pódiumot, mert már nincs hangja... Simontól és Seijitől ugyanazt kérdeztem: mondják meg őszintén, érdemes-e nekem a vezényletbe fogni. Mindkettőjüktől pozitív választ kaptam.” – nyilatkozza a Gramophon 2024 szeptemberi számában.

A két pálya közötti átmenetként 2009-ben megalakítja az Orfeo 55 zenekart, amelynek egyszerre karmestere és énekes. Tíz év alatt zenekarával a barokk zeneirodalom legszebb darabjait adja elő: az ismertek mellett néhány alig hallott remekművet, addig árnyékban maradó részletet. Utolsó lemeze, Contralto címen, főhajtás e művek, e szerzők és saját hangszere: a mélyalt hang előtt. *„Sokan barokk énekesnek tartanak, de ez nem így van. Az Orfeo 55 megalapítása nekem arra adott lehetőséget, hogy elénekeljem a teljes barokk repertoárt, s kipróbáljam magam a kettős szerepben. Pedig mindenki azt mondta: ez lehetetlen. Én pedig bebizonyítottam, hogy igenis lehetséges. A hallgatóság pedig jól fogadta a zenekar újszerű felállítását, különleges hangzását, s az énekes-karmester addig nem látott szerepét. Szinte „rock and roll”-os megoldásnak tartották, és élvezték.”* – mondja a France Musique rádió adásában.

Mire pálcát fogott a kezébe, már túljutott sajátos karmesteri iskolájának legfontosabb szakaszán: énekesként harminc éven át a világ legnagyobb

Maestróival eltöltött próbákon és fellépéseken. Ma is állítja: nem kaphatott volna nagyobb lehetőséget a fejlődésre, minthogy naponta órákon át követhette a tisztelt elődök munkáját. *„Ott ültem szemben velük, egy méterre a pódiumon, és próbáltam megjegyezni minden mozdulatukat. Később aztán persze, semmire sem emlékeztem... Hát hogyné, hiszen, ha tíz karmestert állítunk egy zeneker elé, tíz hangzás szólal meg! Mindannyian más módon adják át a műről alkotott elképzelésüket. Amíg az ember maga nem próbálta, el nem tudja képzelni, micsoda viharok dúlnak egy karmester fejében! Amit megtanultam tőlük, az a partitúra mély tudása, s a próba művészete.”* – mondja egy Prágában készült podcastban.

Nathalie Stutzmann (2017)

<https://www.twincities.com/>

Nathalie Stutzmann Simon Rattle (1955) javaslatára jelentkezett élete egyetlen hivatalos karmesteri kurzusára: Helsinkiben Jorma Panulához, a Sibelius Akadémiára – inkognitóban. Azt akarta, hogy csakis a képessége döntsön: méltó-e a konduktorok generációit kinevelő „karmesterek karmesterének” figyelmére. Ahogy a finn zenének, Panula iskolájának sem volt hagyománya. Maga alakította ki oktatásának menetét –, s mégcsak módszernek sem nevezte soha. Ráadásul csakis olyanokkal foglalkozott, akikben felfedezte a természetes, ösztönös karmesteri tehetséget. *„Panula igazi finn, napjában két szót, ha szólt. De ezek a szavak nekem mindent jelentettek! A vezényletünket lefilmezte, s együtt néztünk végig a felvételt. Hideg acél-tekintettel követte minden leütésünket, s nem hagyott szó nélkül egyetlen rossz mozdulatot sem. Átadott néhány fogást, például, hogyan hallgasd a zenekart, miként ments meg egy helyzetet. De soha nem mutatta meg, hogyan kellene vezényelni. Hagyta, hogy kifejleszd a saját zenei nyelvedet, személyiségedet, testbeszédedet. Számomra ő az ideális tanár!”* – emlékezik meg újra és újra a Maestróról.

Nathalie Stutzmann (2021)

<https://www.twincities.com/>

Másik mentora, a japán Seiji Ozawa (1935–1924) ajánlja fel számára a bemutatkozás lehetőségét 2014-ben. Közös hangversenyükön, Tokióban Nathalie Stutzmann Mendelssohn Hebridák nyitányát dirigálja. S bár három éven át még vezeti az Orfeo 55 zenekart – s időnként énekesként is fellép –, érdeklődése egyre inkább a nagyzenekar felé fordul. 2017-ben Monte-Carlóban vezényli a Tannhäuser párizsi változatát, José Curával a főszerepben. Ugyanebben az évben a dublini RTÉ szimfonikus zenekar vezető vendégkarmestere lesz. 2018-ban kinevezik a norvégiai Kristiansand Szimfonikusok élére, 2020-ban pedig – első nőként – a Philadelphiai Zenekar fogadja vendégkarmesterévé, nem mellesleg a Sao Paulo-ban betöltött hasonló tisztsége mellett.

„Néha arra gondolok, szerencsésebb lett volna korábban váltani. Hiszen nekem végülis mindössze tíz év adatott meg, hogy elérjem mindazt, amit mások – kétszer ennyi idő alatt... De ha nem így történik, ma nem lennék ugyanaz a zenész, aki vagyok. Örömmel játszottam hangszereken, imádtam énekelni, de számomra a muzsika megdicsőülését mindig is a karmesterség jelentette. A világ gyanakvó és ítélkező volt velem, de minden nehézség ellenére az én ragaszkodásom az álmomhoz erősebbnek bizonyult.” – válaszolja a bajor rádió riporterének.

Karmester-elődei, mentorai és finn Mestere példájára alapozva alakítja ki a saját, stutzmann-i zenei filozófiáját, amelynek alapja – megint egy ösztönös kapcsolódás a *kodályi elvekhez* – a muzsika szeretete, a muzsikálás öröme. Visszatérő fogalma a tanulás (és újratanulás), a partitúra legmélyebb ismerete, s a zeneszerző üzenetének a megértése. *„A közönség számára láthatatlan az a munka, amikor a karmester órákon át „semmit nem csinál, csak ül” ...* – mondja

prágai video-interjújában. – *Pedig ilyenkor dolgozom igazán! Lézer szemekkel vizsgálom a kottát, hogy megértsem a mű struktúráját, frázisait. Utána zongorán eljátszva, a szóló részeket pedig elénekelve értelmezem a művet. Közben korábbi felvételeket hallgatok végtelen mennyiségben, s megismerkedem a zenekarom hangzásával. Ezek alapján alakítom ki a karmesteri víziómat, s az elvárásaimat a zenészeim számára is bejelölöm a kottán. Mindez intellektuális munka. A hangversenyen azonban már az intuicióé, megérezése a főszerep. Alapos, pontos, fegyelmezett próbákkal a hátad mögött az előadáson már egy-egy meglepő rögtönzést is megengedhetsz magadnak.”*

Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95, B. 178 "From the New World": I. Adagio - Allegro molto (12:04

Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95, B. 178 "From the New World": II. Largo 12:30)

Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95, B. 178 "From the New World": III. Molto vivace (7:16)

Symphony No. 9 in E Minor, Op. 95, B. 178 "From the New World": IV. Allegro con fuoco (11:26)

© A Warner Classics/Erato release, © 2024 Atlanta Symphony Orchestra under exclusive licence to Parlophone Records Limited

Ahogy énekesként, úgy karmesterként is igyekszik a lehető legmélyebbre merülni az alkotó világában. *Dvořák szimfóniájának* megértéséhez levéltári példányokban kutat magyarázatért, *Ravel Bolerójának* titkát keresve pedig eljut egy orosz balerina tragikus történetéhez. Közben felfedezi, hogy a műben eredetileg két üstdob, s egy már rég nem használt, ősi francia mélykürt is szerepel. Így születik meg az *Én Boleróm* című film, benne a Ravel-mű sajátos értelmezése: hagyományos hangszerekkel, a zenészek arénaszerű ültetésével, s a drámai végkifejlet hangsúlyozására alkalmazott fényhatásokkal... „*Számomra a zene szolgálata azt jelenti, hogy beleteszed az életedet. Hogy elég merész vagy*

ahhoz, hogy kifejezd, amit érzel. A kotta zseniális. Mi nem. De ha mi magunk nem tesszük élővé, a partitúra nem létezik.” – vallja meg zenei ars poeticáját az atlantai zenekarral (ASO) élőben felvett első önálló lemezének bemutatója alkalmából (Dvořák IX. szimfónia, „Az Újvilágból” és Amerikai-szvit).

Énekesként egyetlen hangszere volt: a saját hangja. Karmesterként azt vallja: *száz hangon szólal meg számára a zene.* Szólistaként egyedül állt a színpadon, most azt gyakorolja, milyen érzés *„egynek lenni a hangszerek között.”* (Kell-e emlékeztetni az olvasót az erre rímelő *kodályi gondolatra*: az együtt éneklés, a kórus fontosságára?) Harminc éven át csakis saját magáért állt helyt, igazgató-karmesterként egy teljes zenekar, kórus, mi több: egy egész nagyváros zenei életéért felel. *„Lehet időnként kívülálló vendégként, hűvös távolságtartással feltűnni egyetlen előadás erejéig egy-egy zenekar élén. De én jobban szeretem a családi közelséget, amikor névről ismerem minden zenészetet. Élvezem, hogy hosszabb távra építhetem fel a zenekarom programját, s hogy hatással lehetek a gyerekek, tehát a jövőbeli hallgatóink nevelésére is.”* – vallja immár két zenekar vezetőjeként.

Nathalie Stutzmann
<https://www.brso.de/en/concerts>

Miként mester-elődjei, Nathalie Stutzmann is a *próbát* tartja munkája legfontosabb részének. S bár a napjainkban biztosított két – néha csak egyetlen... – közös gyakorlás kevés a részletek mélyebb kidolgozására, mégis elégnek kell lennie ahhoz, hogy zenészeivel *megértesse és elfogadtassa* a saját vízióját. Szavak helyett *testbeszéddel* közvetíteni, gyakran *előénekelve* egy-egy keresett hangsúlyt, időnként *képekben megjelenítve* a megálmodott hangzást. *„Csokoládétorta..., nem citromos sütemény!”* – mondja egy Csajkovszkij-próbán. S megtörténik a csoda: a simogató, lágy, barna mélység egyszerre megjelenik a zenészek képzeletében –, s a zenekar hangzásában is... Úgy véli, egyedül az alapos felkészüléssel érhető el az a biztonság, amivel aztán az

előadáson kisebb rizikót is lehet vállalni. *„Kockázatos típus vagyok, de soha nem veszélyeztetem a zenészeimet. Érezniük kell, hogy a kezem alatt biztonságban vannak. Ugyanakkor újra meg újra szívesen talállok ki valami kis trükköt, meglepő izgalmat, hogy ébren tartsam az érdeklődésüket. Amire a muzikusoknak is szükségük van.”*

Nathalie Stutzmann
<https://www.artsatl.org/>

Mentoraival együtt vallja, hogy a muzsika öröme és vele a karmester sikere a zenekarban születik meg. Ehhez pedig az egykori énekes számára elengedhetetlen a légzés. Mi több: az együtt légzés a többiekkel. *„A légzés mindennek az alapja a zenében. Ezt az éneklésből hozott tapasztalatomat át tudom adni a zenekarnak. Az előadói szabadság megadásának és a zenei frázisok irányításának különleges módja ez –, a vezénylésében éppúgy, mint az éneklésben. Hagyni a zenekart lélegezni – ez a módszerem, hogy felszabadítsam a zenészeimet. Mert a lélegzetvétel nyugalmat ad, és fenntartja mindannyiunk között a kapcsolatot. Amikor vezénylés közben a légzés energiáját használod, nem a karoddal, hanem az egész testeddel vezényelsz. És ez a biztonság érzését adja mindenkinek.”* – árulja el titkát két Carmen-előadás között egy Brüsszelben készült videóban.

Saját belső hangja, ösztönös megérzései mellett egyetlen zenész, Sir Simon Rattle véleményét kéri ki rendszeresen a munkájáról. Angol mentoráét, aki kezdettől látta benne a karmesteri képességeket: *„Nathalie oly személyesen bánik a művekkel, ahogy egy nagyszerű énekes, de arra is képes, hogy ezeket egy nagyobb zenészcsoporthoz is átültesse. Ő annyira teljes zenész, hogy beszélgetésünk inkább a zenekarokkal való együttműködés pszichológiájáról*

szól. Arról, hogyan kérjünk többet a zenészekről anélkül, hogy elkedvetlenülítsük őket. Számomra az ő ereje a légzés, a tagolás természetessége és az ösztönös zenei megoldások keresése. Nekem is váratlan, amilyen mélyen képes újragondolni és – minden túlzás vagy magyarázkodás nélkül – újszerűen megszólaltatni az ismert repertoárt.”

Nathalie Stutzmann (2021)
<https://www.rudolfinum.cz/>

Karmesterként és nőként Nathalie Stutzmann kellő kritikával szemléli pályatársait. Kivált azokat, akik minden mozdulatukkal a *szakma nehézségét* akarják közvetíteni. Azokat, akik *túl komolyan* veszik önmagukat. S azokat is, akikben *nincs kellő humor és játékoság*. Saját ironikus szemléletéről árulkodik az a többször is elmondott története, hogy – mialatt a világ nagy színpadjain énekelt – valójában *egy pofa sörről* álmódott... „*Európában mindennapos, hogy a karmestert egy pohár sör várja a kulisszák mögött. Énekesként magam örökké olyan szomjasan léptem le a színpadról, hogy arról ábrándoztam: márcsak ezért is megérné karmesternek lenni! Ma már magam is tudom: az a létező legjobb ízű sör, amit egy karmester a függöny mögött kap, közvetlenül a fellépés után.*”

A szimfonikus művek mellett kezdettől vezényelt operát: a monte-carlo-i Tannhäuser (2018) és Boito Mefisztofele-je (2018) után Mozart Don Giovanni-ját és Varázsfuvoláját a Metropolitan-ben (2023), A bolygó hollandit Torinóban (2024), a Carment Brüsszelben (2024), a Toscát Amszterdamban (2024) és a Faustot Münchenben (2026). Azt vallja: egy karmesternek fenn kell tartania mind a két repertoárt. Merthogy a kettő másfajta felkészültséget, eltérő képességet kíván. „*Egy sikeres próba után a zenekar nem tud nagyot hibázni. Ám az operában mindig történhet valami a színpadon, hiszen rengeteg a*

szereplő. Az én dolgom, hogy mindenkit irányítsak, és ez különleges helyzetet teremt. Operai karmesterként állandóan készen kell lenni arra, hogy „megments” egy szituációt. Ez az a várakozás, ami folytonosan éber tart, és újra meg újra felébreszti azt a reakciókészséget, amivel ki tudom védeni a váratlan helyzeteket. Ha nem élsz benne a pillanatban, nem tudod kezelni a meglepő történéseket.”

Nathalie Stutzmann (2021)
<https://www.twincities.com/>

Stutzmann bevallotta *wagnerianus* művész. Az ünnepi játékok második női karmestereként – az ukrán Okszana Linyiv után – 2023 nyarán debütál Bayreuthban. Wagnerben megöszült kritikusok sem emlékeznek arra, mikor fogadta a fesztivál közönsége *felórák álló ovációval* az est karmesterét... „*A legmerészebb álmaimban sem gondoltam ilyen boldogságra. Egyenesen a mennyben éreztem magam!*” – emlékszik a Tannhäuser első bemutatóját megelőző pillanatokra. Pedig az előjelek nem sok jót ígértek. A hozzáértők közül sokan elviselhetetlennek festették le a körülményeket. Világhíres karmester is menekült már el fejtve a Zöld dombról...

„*Ez volt a legörültebb dolog, amire valaha is vállalkoztam. Minden lehetetlennek tűnt! A színpad alá süllyesztett zenekari árokban szinte elviselhetetlen volt a hőség. Az alacsony tető miatt a magam 180 centijével csakis ülve vezényelhettem. Aztán a hangzás! Amit én sokalltam, az alig hallatszott a nézőtéren, s amit én alig hallottam, az odafönn harsányan szólt. Mit tehettem?! Elfogadtam az adottságokat. S a rémálom helyett a végén minden jóra fordult. Kiderült, hogy Bayreuthban minden úgy tökéletes, ahogy azt Wagner megálmodta.*” – áradozott a bajor zenei rádióban.

Nathalie Stutzmann

<https://www.ticketmaster.com/>

*Szeretet, tanulás, bizalom – ez Stutzmann három leggyakoribb fogalma a játékokról beszélve az ArtsAtl művészeti portálnak, immár az 2024-es, második Tannhäuser-vezénylése után. Az operavilág legnagyobb művészeinek egy hónapos találkozója mindarra alkalmat ad, amire a sokszor magányos zenészek lelkük mélyén egész évben vágnak. Ráérős együttlétre, nyugodt eszmecserére, a másik munkájának a követésére, próbák hallgatására. „Azonnal szerelembe estem a hellyel, s az első pillanattól fogva működött a hihetetlen zenei alkimia a társakkal: a zenekarral, az énekesekkel, a kórossal... Olyan az egész, mint egy egyetemi campus, ahova valamennyien a nyári szabadságunkból, önként érkezünk: egyedül a muzsika iránti odaadásból, a közös zenélés örömeért. Kölsönösen tanulunk egymástól, és végtelen bizalommal vagyunk a többiek iránt. Számomra a zene csúcsát mindig is az opera jelentette. Az opera csúcsa pedig a wagneri összművészet. A teljes Wagner-repertoár lenyűgöz, és örökké az életem központja lesz.” A két fellépés után a kritikusok egyenesen Wagner-gént látnak benne, s 2024-ben az év legjobb opera-karmesterének választják. (A 2026-os, 150. jubileumi fesztiválon Nathalie Stutzmann Wagner korai operáját, a Bayreuthban még soha nem játszott *Rienzit* vezényli.)*

Brüsszelben, a *Carment vezényelni* című videó-interjúban azt kérdezi tőle a riporter: mi az utolsó gondolata, mielőtt föllép a pulpitusra. „Fellépés előtt mindig ugyanaz a gondolat kerít hatalmába: milyen nagyszerű is, hogy ilyen különleges életet élhetek! Minden nehézség ellenére is. Tudom, hogy a muzsika a számomra olyan, mint egy elem. Lehetek rettenetesen magam alatt lelkileg, halálosan fáradt fizikailag, ahogy megszólal az első akkord, úgy érzem, újratölt. A zene életem energiája, és tudom, hogy bátran építhetek rá. A vezénylés pedig? Szenvedély. Több is annál: küldetés.”

„Az erősségem az a képességem, hogy közvetítem a zene iránti szenvedélyemet, és az elképzeléseimet soha ne adjam föl!” – nyilatkozta önmagáról még 2019-ben a pályáján azóta is töretlen tudatossággal haladó Nathalie Stutzmann. Egykor a vezénylés mellett igazgatói szerepre is vágyott –, mára kétszeresen is megkapta a lehetőséget. A jövőről azt mondja: el tudja képzelni magát egy *európai operaház* majdani igazgató-karnagyaként, s készen áll arra, hogy a *teljes Ring* karmestere legyen Bayreuthban. Nem titkolt álma pedig, hogy egyszer *nő vezényelje* az újrész hangversenyt az osztrák fővárosban. Ennek egyetlen feltétele: tízéves munkakapcsolat a bécsiekkel. Nathalie Stutzmann 2024. október 25-én debütált karmesterként a Musicvereinben. A visszaszámlálás megkezdődött.

Nathalie Stutzmann (2026)
<https://www.opera-online.com/>

Nathalie Stutzmann főbb díjai és kitüntetései:

- 1987: Neue Stimmen, 1. díj
- 2012: A Nemzeti Érdemrend lovagja - Franciaország
- 2014: A Kulturális Érdemrend tisztje - Monaco
- 2015: A Művészetek és Irodalmak Rendjének tisztje - Franciaország
- 2019: A Becsületrend Lovagja - Franciaország legmagasabb kitüntetése
- 2020: A Művészetek és Irodalom Rendjének Parancsnoka - Franciaország
- 2023: Opus Klassik-díj: Az év koncertfelvétele a Mosolov & Glière hárfakoncertért
- 2024: Oper! díjak: Az Év Karmestere - a bayreuthi Tannhäuserért
- 2025: Royal Academy of Music tiszteletbeli tagja

FÜGGELÉK

[Teljes lejátszási lista megtekintése](#) (24 felvétel)

További felvételek:

1. Az első találkozás: Bach, Máté passió, Péter könyörgése:

<https://www.youtube.com/watch?v=olVw8aAYJuE>

2. Contralto - Orfeo 55 - vezényel és énekel - énekel

<https://www.youtube.com/watch?v=y3JGDY83Aqg>

3. A legszebb Stabat Mater - NS + Baráth Emőke + Jaroussky

https://www.youtube.com/watch?v=qzOmpUu-F_M&t=50s

4. A zongoránál Inger Södergren

https://www.youtube.com/watch?v=wxjCc7avcX8&list=RDwxjCc7avcX8&start_radio=1

5. Egy próba - Beethoven

<https://www.facebook.com/Nathalie.Stutzmann/videos/192487675008904/>

6. Egy másik - Sosztakovics

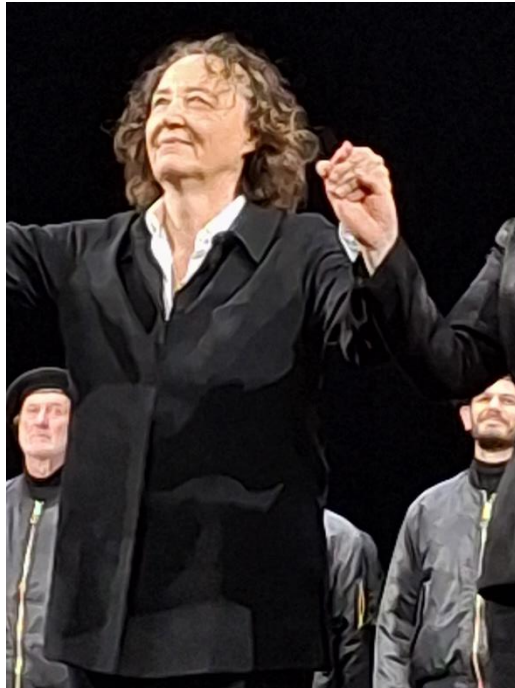
<https://www.youtube.com/watch?v=49tifHoRQRA>

7. Egy interjú - Kristianstadt

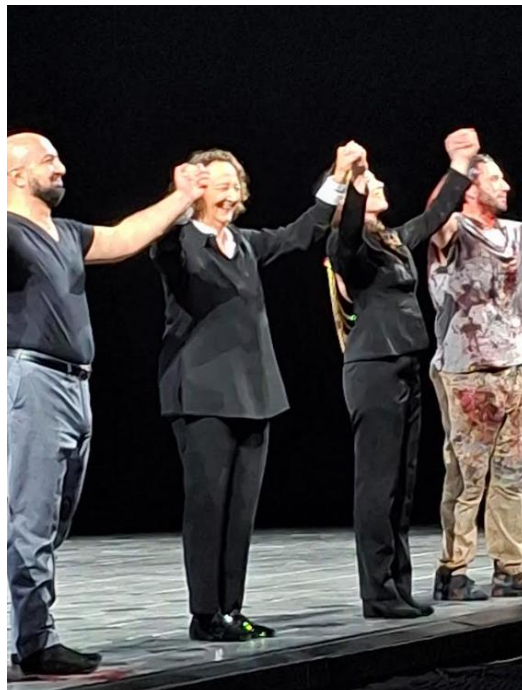
<https://www.youtube.com/watch?v=dKdUnb16pGU>

8. Egy másik - Bayreuth

<https://www.youtube.com/watch?v=4gNXkIL6XVo>

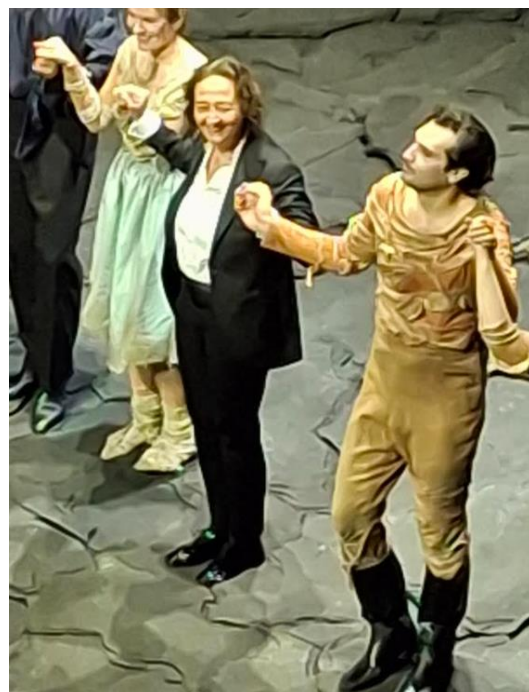
Nathalie Stutzmann (Bizet Carmen vezénylése után, Brüsszel, 2025)

Puccini: Tosca (Amszterdam, 2025)

Gounod: Faust (München, 2026)

Gounod: Faust (München, 2026)